

Hangverseny Vajda Cecília, emlékére

2011. április 15-én, Londonban a Bartók-Pásztory díjas művésztanár munkásságához méltó nagyszabású, *“In memoriam Vajda Cecília”* hangversenynek adott megtisztelő helyet londoni Nagykövetségünk.

2010. novemberében *Mary Scone-Roberts*, Vajda Cecília tanárnő hűséges munkatársa és betegségében odaadó ápolója, kért fel, hogy szervezzem meg a hangverseny előadói gárdáját és a műsort.

A Magyar zenei élet rangos művészeiből választhattam azokat, akik Vajda Ceciliával még életében szakmai kapcsolatban voltak. Így esett a választás Lantos István, Vásáry Tamás zongoraművészekre, Berkesi Sándor karnagyra, debreceni Kántus-ból válogatott 14 tagú kórusával.

A fiatal generáció sikeres ifjú művészeiből Banda Ádám hegedűművész, Falvai Katalin zongoraművész és Szakács Ildikó énekművész személyében tisztelgett az Alma Mater egykori növendéke majd későbbi tanára emléke előtt.

Nagykövetségünk díszterme – Mary Scone-Roberts fáradtságot és anyagi áldozatot nem ismerő munkájának köszönhetően – ünnepelőbe öltözött: hatalmas sárga és fehér rózsákkal, fehér liliomokkal s egy kiváló Steinway zongorával várta a művészeket és a számozott meghívóval bíró közönséget. Hiába volt a gondos előkészítés, a teremben körben két sorban is álltak a valamikori tanítványok, tisztelők, újságírók és művészbárátok: Írországból, Skóciából, Walesből, a Menuhin iskolából, az ország számos városából és Londonból, Sass Szilvia Franciaországból. A fogadóteremben Vajda Cecília munkásságát bemutató képkiallítás várta a hallgatóságot. Mindenki felfedezhette magát.

Nagy megtiszteltetés volt, hogy Gilbert de Greve, a Nemzetközi Kodály Társaság elnöke, Csák János Magyar nagykövet köszöntője után gyönyörű beszédben méltatta Vajda Ceciliát. Nagyon megható elismerést jelentett Szőnyi Erzsébet, a Magyar Kodály Társaság elnöke levele, melyet megadtattam felolvasnom.

A hangverseny műsorát akár Vajda Cecília is rendelhette volna. Bartók 15 Magyar Parasztdal – Lantos István előadásában, Bartók II. Rapszódia-át Banda Ádám és Falvai Katalin játszották el páratlan felkészültséggel és bámulatosan magyarul.

Vásáry Tamás Kodály Marosszéki táncok c. művét adta elő – ezen az egész terem csendesen nyelte a könnyeit, mert egytől-egyig tudtuk, hogy ez a mű mennyire kedves volt a Tanárnőnek.

Szakács Ildikó az érett művész hangján énekelt s amikor a Csitárit elkezdte bizony nem sikerült a sírást visszafojtani: a Zulu származású Rosetól, a walesi hárfaművész Shanidig sírt az egész terem (ez a Magyar népdal több mint 20 éven át a kurzusaink búcsúzója volt). A Kántus Bartók Huszárnota, Senkim a világon, Kodály Ádventi ének c. műveket énekelte, mégis az est koronája Kodály Esti dala volt. Nem volt a növendékei között egyetlen egy sem, aki ezt a kórusművet ne tanulta volna vezényelni és énekelni Vajda Cecilia 42 évi tanári és előadóművészi élete során. Ó! Ez annyira szép befejezés volt, hogy azt éreztem – Vajda Cecilia velünk van. Ezt szinte a jelenlévők mindegyike megjegyezte. Hála és köszönet érte a fellépő művészeket illeti!

Magamban azon szomorkodtam, hogy Vajda Cecilia, aki 1967-től haláláig a Bartók–Kodály művek elismert megszólaltatója volt, tanított, vezényelt, (lemezei tanusítják) szöveget fordított, Londonból is konzultált Bárdos Lajossal, Farkas Ferencsel műveik szövegfordításairól. Miért, hogy csak a halálos ágyán hallhatta meg tőlem a Bartók–Pásztory díj oklevele Magyar szövegét? Miközben „ébren tartottam” és hallgatta az őt méltató gondolatokat, mosoly volt az arcán, de abból könnyű volt kitalálnom, hogy örömét már az égiekkel osztja meg.

Londoni lakásán megfordultam néhányszor, láttam, hogy szobája falán összesen két csaknem egymásra tekintő kép van, Bartók Béla és Kodály Zoltán, alattuk kis elegáns asztalon nagy váza, benne mindig friss virág.

Puskásné Ispán Franciska

Londonban járt a Kántus

Ez év januárjában a Debreceni Református Kollégium Kántusa meghívást kapott Londonból, hogy 14 fővel és karnagyával, *Berkesi Sándorral*, közreműködjön azon az emlékkoncerten, melyet a londoni Magyar Nagykövetségen rendeztek meg 2011. április 15-én, Vajda Cecília professzor aszszony emlékére.

Vajda Cecília a Liszt Ferenc Zeneakadémián szerzett karvezetés diplomát 1946-ban, majd ugyanitt tanított vezénylési gyakorlatot 1952-től. Később a Magyar Rádió Énekkarának karnagya és művészeti vezetője lett. 1965-ben Kodály Zoltán ajánlásával került Londonba, ahol a magyar zenei nevelést, a Kodály-módszert ismertette meg az angol szakmával, illetve később Cardiff-ban is tanított.

2009-ben megkapta Bartók–Pásztory-díjat